

16. navadna nedelja B

*Pojdite sami zase v samotni kraj
in se malo odpočijte. (Mr 6,31)*

Prvo berilo

Jeremija 23,1-6

"Gorje pastirjem, ki pogublajo in razganjajo ovce moje paše," govori Gospod. Zato tako govori Gospod, Izraelov Bog, zoper pastirje, ki pasejo moje ljudstvo; "Vi ste razgnali moje ovce, jih razkropili in niste skrbeli zanje. Bom pa jaz poskrbel, da kaznujem vaša hudobna dejanja," govori Gospod. "Sam bom zbral ostanek svojih ovac iz vseh dežel, kamor sem jih razkrópil, in jih pripeljal nazaj na njihov pašnik, da se bodo plodile in množile. Postavlil jim bom pastirje, da jih bodo pasli. Ne bodo se več bale ne plašile in nobena ne bo pogrešana," govori Gospod.

"Glej, pridejo dnevi," govori Gospod, "ko obudim Davidu pravično mladiko. Vladal bo kot kralj in bo modro ravnal, prav in pravično bo delal v deželi. V njegovih dneh bo Juda rešen in Izrael bo prebival na varnem. To pa je ime, s katerim ga bodo klicali: 'Gospod, naša pravičnost'."

Drugo berilo

Efežanom 2,13-18

Bratje in sestre, zdaj ste se v Kristusu Jezusu vi, ki ste bili nekoč oddaljeni, po Kristusovi krvi približali. Kajti on je naš mir, on, ki je iz obeh (Izraelca in pogana) napravil eno, s tem da je podrl steno pregrade, to je sovraštvo. V svojem telesu je odpravil postavo zapovedi v predpisih, da bi v sebi iz dveh ustvaril enega, novega človeka. Vzpostavil je mir in po križu v enem telesu oba spravil z Bogom, ko je v samem sebi uničil sovraštvo. Prišel je, da bi oznanil mir vam, ki ste bili daleč, in mir tistim, ki so bili blizu. Kajti po njem imamo oboji dostop k Očetu v enem Duhu.

Tisti čas so se apostoli zbrali pri Jezusu in mu poročali o vsem, kar so storili in učili. Tedaj jim je rekel: "Pojdite sami zase v samotni kraj in se malo odpočijte!" Mnogo ljudi je namreč prihajalo in odhajalo, tako da še jesti niso utegnili. In odrinili so s čolnom sami zase v samotni kraj. Mnogi pa so jih videli, da odhajajo, in so jih prepoznali. Iz vseh mest so skupaj peš hiteli in prišli tja pred njimi. Ko se je Jezus izkrkal, je zagledal veliko množico. Zasmilili so se mu, ker so bili kakor ovce, ki nimajo pastirja, in jih je začel učiti mnogo stvari.

V razmislek

"Pojdite sami zase v samotni kraj in se malo odpočijte!" Potem ko se je dvanajsterica vrnila iz oznanjevanja in ko so Jezusu o vsem skupaj poročali, jim je hotel omogočiti odmor, čas, v katerem bi predelali vse, kar so doživeli in si načrpali nove energije. Vendar iz tega ne bo nič. Komaj so prišli nazaj, jih množica spet zahteva zase. Kako zelo nazoren opis pomanjkanja časa zase – večina izmed nas bi verjetno lahko spesnila pesem o tovrstnih vsakodnevnih izkušnjah! Tako skušajo učenci pobegniti z Jezusom preko moja, da bi se umaknili na samotni kraj. A vendar je njihov trud zaman, izve se namreč za njihov namen in ljudje so tam pred njimi.

Uničen "dopust"? Po dolgem potovanju si učenci želijo miru ob svojem učitelju. A vendar se evangelist Marko izkaže za nekoga, ki se v osnovi ne odreka miru in umiku, temveč v tej konkretni situaciji malce pozabi na svoje potrebe, ker vidi, da bi ljudje brez njegovega navodila ostali brez orientacije za svoje življenje, kot ovce brez pastirja.

Biti apostol ni omejeno samo na dejavnosti dejanskega poslanstva. Biti apostol obsega celotno učenje, pot in življenje z Jezusom. Tudi počitnice in počitek so potem takem nekaj apostolskega. Počiti pri Jezusu ne pomeni poiskati udobnega skrivališča in se predati pobožnim občutkom zaradi njih samih. Počiti pri Jezusu veliko bolj pomeni učiti se od Božje ljubezni do svojega ljudstva; pomeni odkriti, da poslanstvo ne pomeni nič drugega kot Božjo ljubezen, ki jo v izobilju daruje Svojim – predajati naprej. S tem dobi življenje nov smisel, besede dobijo novo vsebino in dejanja prejmejo neko novo dimenzijo. Bog je izpolnitev obljube miru v stiski in trpljenju ljudi, tistega miru, ki ga vsi iščemo, da bi bilo utišano najgloblje hrepenenje našega srca.

Vsak izmed nas verjetno pozna podobno situacijo iz našega vsakdanjika – včasih se ne moremo in ne smemo izneveriti drugim. Ali to torej pomeni, da mi kot apostoli, torej Kristusovi nasledniki nimamo pravice do dopusta in miru? – Nikakor ne! Potrebujemo mir in čas zase kot košček kruha. Vsekakor pa je potrebno veliko poguma in vaje pri razločevanju, da bi lahko ugotovili, kdaj je naša pomoč resnično potrebna in kdaj smo zapadli "sindromu pomoči" ali pa občutku nenadomestljivosti. Toliko bolj pa je pomembno imeti naše lastne oaze miru, možnost, da se napolnimo z energijo in si načrpamo novih moči... Ampak kljub temu je vedno potrebno imeti ljubeč pogled na svet. To je Jezus že doživel.